

ارزیابی تحمل به شوری پنج رقم سورگوم علوفه‌ای در مراحل جوانه‌زنی و رشد

مهرداد یارنیا^۱

چکیده

به دلیل اهمیت و گسترده‌گی شوری آب و خاک و افزایش قابل ملاحظه‌ی این گونه اراضی، هم‌چنین نیاز روزافزون کشور به علوفه، پژوهشی جهت ارزیابی تحمل به شوری ارقام سورگوم علوفه‌ای انجام شد. در این بررسی پنج رقم سورگوم علوفه‌ای از نظر تحمل به شوری در دو آزمایش جداگانه شامل جوانه‌زنی و رشد مورد بررسی قرار گرفتند. ارزیابی‌ها بر اساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار در آزمایشگاه و گلخانه تحت شرایط گلدانی و سیستم هیدروپونیک با محلول‌هایی حاوی مقادیر مختلف شوری در پنج سطح (صفر، ۷۵، ۱۵۰، ۲۲۵ و ۳۰۰ میلی مولار NaCl) انجام شد. آزمایش جوانه‌زنی بر اساس مقررات ایستا انجام و در روزهای سوم، هفتم و دهم نمونه‌برداری و تعداد بذور جوانه‌زده، طول ریشه‌چه، ساقچه، گیاهچه و وزن خشک گیاهچه اندازه‌گیری شد. افزایش شوری باعث کاهش طول ساقچه، ریشه‌چه، گیاهچه، وزن خشک گیاهچه، درصد جوانه‌زنی و ضریب سرعت جوانه‌زنی و افزایش گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی و نسبت ریشه‌چه به ساقچه در تمام ارقام شد. رقم KFS_2 با بیشترین درصد جوانه‌زنی، وزن خشک گیاهچه، طول گیاهچه و سرعت جوانه‌زنی متحمل‌ترین و رقم KFS_1 به‌عنوان حساس‌ترین رقم به شوری در مرحله‌ی جوانه‌زنی انتخاب شدند. در شرایط گلخانه، صفات سطح برگ، ارتفاع بوته، ماده‌ی خشک اندام‌های هوایی، ریشه، ساقه، برگ، تعداد برگ و تعداد پنجه اندازه‌گیری شدند. با افزایش شوری تمام صفات اندازه‌گیری شده کاهش نشان داده ولی نسبت ریشه به ساقه در تمام ارقام افزایش یافت. بر اساس نتایج در این مرحله، رقم KFS_3 با بیشترین سطح و وزن برگ، وزن ساقه و اندام هوایی به‌عنوان متحمل‌ترین و رقم *Jumbo* به‌عنوان حساس‌ترین رقم در بین ارقام مورد بررسی شناخته شدند.

کلمات کلیدی: تحمل، سورگوم علوفه‌ای، شوری و هیدروپونیک.

تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۲/۲۶

تاریخ دریافت: ۸۷/۷/۳۰

۱- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز (نویسنده مسئول).

E-mail : Yarnia@iaut.ac.ir

مقدمه و بررسی منابع

گیاهچه‌های سورگوم اعلام نمودند که با افزایش شوری درصد جوانه‌زنی، طول ریشچه و ساقچه و وزن خشک گیاهچه‌ها کاهش معنی‌داری یافته است، مَس و هافمن (۱۹۹۷) گزارش کردند که سورگوم دانه‌ای در مرحله‌ی جوانه‌زنی نسبت به سایر مراحل رشد به شرایط شور بسیار متحمل می‌باشد. زیدان و الزهرانی (۲۰۰۴) در بررسی اثرات شوری بر روی بعضی پارامترهای مؤثر در رشد سورگوم مشاهده کردند که با کاهش پتانسیل آبی، جوانه‌زنی و رشد ساقه و اندام‌های هوایی کاهش می‌یابد. افزایش پتانسیل ماتریک تا ۷- بار و پتانسیل اسمزی تا ۱۰- بار تغییر مهمی در نسبت برگ به ریشه ایجاد نکرد که مربوط به رشد کمتر ریشه نسبت به رشد بیشتر توده‌ی برگ‌ی بود ولی بعد از گذشتن از این حد بحرانی، نسبت برگ به ریشه کاهش قابل ملاحظه‌ای داشت. راوسون و همکاران (۲۰۰۶) در آزمایش‌های گلخانه‌ای بر روی سورگوم نشان دادند که وزن خشک کل گیاه (ریشه + اندام هوایی) با افزایش شوری کاهش یافت. آنها سطح برگ زیاد را شاخص مناسب در تحمل به شوری برای اهداف گزینشی اعلام نمودند. لاوچلی و اپستین (۲۰۰۰) معتقدند که با افزایش شوری رشد ریشه تقریباً همیشه نسبت به رشد ساقه و اندام هوایی کمتر تحت تاثیر قرار می‌گیرد، لذا نسبت ریشه به ساقه بالا می‌رود. ردمن و همکاران (۲۰۰۵) گزارش کردند که در اثر شوری ارتفاع، سطح برگ و تعداد برگ در تمامی ارقام سورگوم کاهش می‌یابد. کاهش در تمام صفات در

میزان تحمل به شوری در گیاهان مختلف در مراحل جوانه‌زنی و رشد متفاوت است. اگر یک گیاه عموماً در برابر شوری مقاوم است، هیچ دلیلی ندارد که این خاصیت شامل مرحله‌ی جوانه‌زدن همان گیاه نیز شود (ماتوخین، ۱۹۶۳). آلشما و همکاران (۱۹۹۹) جوانه‌زنی ۹ رقم سورگوم را در محلول‌های حاوی صفر، ۱/۵ و ۲٪ کلرید سدیم بررسی و نشان دادند که در تمامی ارقام افزایش شوری، درصد و سرعت جوانه‌زنی را کاهش می‌دهد. رمدان و همکاران (۲۰۰۱) گزارش کردند که با افزایش شوری از ۳/۶ به ۱۱/۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر، درصد جوانه‌زنی در ذرت از ۸۰٪ به ۱۲٪، در سویا از ۶۲٪ به ۲٪ و در سورگوم از ۸۷٪ به ۲۲٪ تقلیل پیدا می‌کند. فرح و همکاران (۱۹۹۹) جوانه‌زنی بذور پنبه، سورگوم و ذرت را با شوری‌های ۳، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌اکی والان برلیتر بررسی و اعلام کردند که درصد جوانه‌زنی و طول ریشچه در هر سه گیاه با افزایش شوری کاهش یافت. ایندولکار و مور (۲۰۰۴) در آزمایش‌های گلدانی مشاهده کردند که با افزایش شوری به ۶/۵۸ میلی‌موس بر سانتی‌متر، پارامترهای جوانه‌زنی و رشد سورگوم کاهش می‌یابد. مالیوال و پالیوال (۲۰۰۲) نیز نشان دادند که افزایش شوری از ۳ به ۱۸ میلی‌موس بر سانتی‌متر میزان و سرعت جوانه‌زنی برنج، ذرت، سورگوم، پنبه و توتون را کاهش می‌دهد. اسدیان و میاماتو (۱۹۹۸) با بررسی اثر شوری حاصل از NaCl بر جوانه‌زنی و رشد

عنوان شاهد در محیط پتری دیش‌ها مورد استفاده قرار گرفتند. آزمایش به مدت ۱۰ روز ادامه داشت. به منظور بررسی صفات، در روزهای سوم، هفتم و دهم تعداد بذور جوانه‌زده شمارش و طول اجزای گیاهچه و وزن خشک گیاهچه اندازه‌گیری شد. جهت تعیین تأثیر شوری بر جوانه‌زنی ارقام سورگوم علوفه‌ای درصد جوانه‌زنی، سرعت رشد نسبی گیاهچه، نسبت ریشه‌چه به ساقچه، ضریب سرعت جوانه‌زنی و گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی محاسبه گردید (دوسانتوس و همکاران، ۲۰۰۳). بررسی گلخانه‌ای در محیط کنترل شده‌ی گلخانه مجهز به سیستم تهویه اجرا گردید. طول دوره‌ی روشنایی و تاریکی تابع طول روز بوده و دمای گلخانه به‌طور میانگین در طول دوره‌ی آزمایش بین ۱۹ تا ۳۵ درجه‌ی سانتی‌گراد و رطوبت نسبی گلخانه نیز بین ۴۰ تا ۷۰ درصد متغیر بود. آزمایش بر اساس طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار به صورت فاکتوریل اجرا گردید. گلدان‌هایی یکسان با حجم ۹ لیتر با قطر دهانه‌ی ۲۵ و ارتفاع ۳۰ سانتی‌متر و به تعداد پلات‌های آزمایش (۷۵ گلدان) انتخاب و تا نزدیک دهانه‌ی گلدان‌ها از پرلیت دانه ریز به میزان حدود ۷۰۰ گرم با ظرفیت مزرعه‌ای ۵۹٪ پر شد. بذور ارقام سورگوم در هر گلدان به تعداد ۱۵ عدد بذر در عمق ۳ سانتی‌متر کاشته شده و تمام پلات‌ها پس از کاشت، به منظور جوانه‌زنی یکنواخت با آب مقطر آبیاری شدند. پس از استقرار، با انجام تنک در هر گلدان ۵ بوته نگهداری شد. با ظهور اولین برگ اصلی در بیش از ۵۰٪

ارقام متحمل کمتر از ارقام حساس گزارش گردید. اشرف و همکاران (۲۰۰۶) در آزمایشی جهت انتخاب چهار گونه‌ی علوفه‌ای (یونجه، شبدر برسیم، شبدر قرمز و سورگوم علوفه‌ای) رشد ساقه را به‌عنوان معیاری برای گزینش گونه‌های متحمل به شوری انتخاب کردند. بر این اساس پژوهش حاضر به منظور بررسی تفاوت‌های موجود بین پنج رقم سورگوم علوفه‌ای در مراحل جوانه‌زنی و رشد از نظر تحمل به سطوح شوری انجام شد.

مواد و روش‌ها

پنج رقم سورگوم علوفه‌ای شامل (*Jumbo*، *Speed feed*، *KFS₁*، *KFS₂*، *KFS₃*) به منظور بررسی تحمل آنها در برابر شوری در مرحله‌ی جوانه‌زنی و رشد در آزمایشگاه و گلخانه‌ی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز مورد آزمایش قرار گرفتند. منبع به‌وجود آورنده‌ی شوری در این آزمایش کلرور سدیم (NaCl) خالص بود که در پنج سطح صفر (شاهد)، ۷۵، ۱۵۰، ۲۲۵ و ۳۰۰ میلی‌مولار در لیتر آب مقطر مورد استفاده قرار گرفت. بررسی آزمایشگاهی با طرح پایه‌ی کاملاً تصادفی و در سه تکرار به صورت فاکتوریل اجرا گردید. آزمایش بر اساس مقررات ایستا^۱ و در محیط پتری دیش داخل ژرمیناتور اجرا گردید. در داخل هر پتری، ۵۰ عدد بذر سالم قرار گرفت. سپس تیمارهای مختلف شوری و آب مقطر به

1. International Seed Testing Association (ISTA)

انگلستان برحسب سانتی متر مربع، وزن خشک ریشه، وزن خشک ساقه، برگ و اندام‌های هوایی برای هر بوته اندازه‌گیری شدند. تجزیه‌ی واریانس داده‌ها بر اساس آزمایش فاکتوریل و بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی انجام و برای مقایسه میانگین فاکتورها از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد استفاده گردید. محاسبات آماری با استفاده از برنامه‌ی آماری MSTATC و نمودارها با نرم افزار Harvard Graph 98 رسم شدند.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس حاصل از بررسی تاثیر تیمارهای آزمایشی بر صفات مورد بررسی در جدول ۳ آورده شده است. مقایسه میانگین تاثیر سطوح شوری بر روی صفات مختلف ارقام سورگوم نشان داد که در اکثر ارقام درصد جوانه‌زنی با افزایش شوری کاهش معنی‌داری یافته ولی در رقم KFS_1 با افزایش شوری، در شوری‌های پایین درصد جوانه‌زنی افزایش یافته و در شوری‌های بالا از درصد جوانه‌زنی کاسته شد، بیشترین میزان جوانه‌زنی در شرایط شاهد در رقم KFS_3 معادل ۹۶/۶۷٪ و بدون اختلاف معنی‌دار با سایر ارقام ملاحظه شد. با افزایش شوری ضمن ایجاد اختلاف معنی‌دار، این برتری حفظ شده و در آخرین سطح شوری این رقم نسبت به سایر ارقام بیشترین درصد جوانه‌زنی معادل ۶۲/۲۲٪ را نشان داد. رقم *Jumbo* در شوری‌های بالا (۲۲۵ و ۳۰۰ میلی مولار) کمترین درصد جوانه‌زنی را نسبت به

گلدان‌ها، آبیاری با محلول غذایی هوگلند تغییر یافته (جدول ۱) به‌منظور تامین نیاز گیاه انجام شد. EC، pH و مقدار NaCl مصرفی به ازای هر لیتر محلول غذایی در تیمارهای مختلف شوری به‌شرح جدول (۲) می‌باشد.

جدول ۱- ترکیب و میزان مصرف عناصر در محلول غذایی هوگلند تغییر یافته (حیدری، ۱۹۹۴)

عناصر میکرو		عناصر ماکرو	
میزان مصرف +	غلظت * میزان مصرف +	نام ماده شیمیایی	غلظت * میزان مصرف +
۰/۲	۱۶۶/۷	MoO ₄	۵۰/۵۵
۰/۰۸	۱۶۶/۷	CuSO ₄ .5H ₂ O	۱۱۸/۰۷۵
۵۰	۵۰۰	ZnSO ₄ .7H ₂ O	۴۹/۲۷۵
۰/۲۲	۱۲۵	MnCl ₂ .4H ₂ O	۱۳/۶
۱/۸۱	۳۳۳	H ₃ BO ₃	۴۳/۵۵
۲/۸۶	---	Fe-EDTA	۴۳
۴۰۰	۵/۴۶		

* غلظت: گرم بر لیتر + ۱۰۰ میلی لیتر بر لیتر

جدول ۲- pH، EC و مقدار NaCl در تیمارهای مختلف شوری

تیمار	NaCl g/lit	pH	Ece dsm-1
S0 شاهد	۰	۷/۷۶	۳/۹
S1 ۷۵ میلی مولار NaCl	۴/۳۸۳	۷/۶۴	۹/۶
S2 ۱۵۰ میلی مولار NaCl	۸/۷۷	۷/۸	۱۳/۷
S3 ۲۲۵ میلی مولار NaCl	۱۳/۱۵۳	۷/۲۶	۱۸/۵
S4 ۳۰۰ میلی مولار NaCl	۱۵/۷۴	۷/۵۱	۲۲/۸

زمان اعمال تیمارهای شوری ۳۰ روز پس از کاشت که تقریباً هم‌زمان با ایجاد حالت تاج پوشش کامل در بیش از ۵۰٪ گلدان‌ها بود شروع و تا زمان ظهور اولین گل‌ها ادامه یافت. در طول این آزمایش ۱۸ بار آبیاری با محلول غذایی انجام شد که ۱۳ بار آن همراه با تیمار شوری بود. با ظهور گل آذین و نشانه‌های آن در تعدادی از گلدان‌ها که مصادف با ۸۰ روز پس از شروع آزمایش بود اقدام به برداشت نهایی بوته‌ها شد. به منظور بررسی تحمل به شوری ارقام، صفات ارتفاع و سطح برگ به وسیله‌ی دستگاه اندازه‌گیری سطح برگ مدل ACD

وزن خشک گیاهی تمام ارقام با افزایش میزان شوری کاهش نشان داد. بیشترین وزن خشک گیاهی در شرایط شاهد مربوط به ارقام *Speed feed* و *Jumbo* بود و رقم *KFS₂* پایین‌ترین وزن خشک گیاهی را نشان داد. در آخرین سطح شوری نیز رقم *Speed feed* بیشترین و رقم *KFS₁* کمترین وزن خشک گیاهی را نشان دادند. در رقم *KFS₂* افزایش شوری از شاهد به ۷۵ میلی مولار منجر به افزایش ۳/۰۵ درصدی وزن خشک گیاهی شده ولی با افزایش بیشتر شوری وزن خشک گیاهی کاهش قابل ملاحظه‌ای یافت. بیشترین درصد افت وزن خشک گیاهی در اثر افزایش شوری به ۳۰۰ میلی مولار نسبت به شرایط شاهد مربوط به رقم *KFS₁* معادل ۹۷/۱۷٪ بود و کمترین درصد افت در این سطح شوری نسبت به شرایط شاهد در رقم *Speed feed* معادل ۷۶/۳۳٪ ملاحظه شد، البته این رقم همراه با ارقام *KFS₂* و *Jumbo* بیشترین وزن خشک گیاهی را در شوری ۳۰۰ میلی مولار نشان دادند (شکل ۲). کاهش وزن خشک گیاهی‌های سورگوم در اثر شوری توسط اسدیان و میاماتو (۱۹۹۸) و ایندولکار و مور (۲۰۰۴) نیز بیان شده است. این افت، نتیجه‌ی کاهش در اجزای گیاهی به دلیل کاهش تقسیم، رشد و تنفس سلولی است.

عکس العمل ارقام از نظر طول ریشچه و ساقچه نیز همانند درصد جوانه‌زنی بود. در اغلب ارقام با افزایش شوری میزان این صفات کاهش یافت ولی در برخی از ارقام در شوری‌های پایین،

سایر ارقام داشت. رقم *KFS₁* در اثر ایجاد شرایط شور از شاهد به ۷۵ میلی مولار ۵/۵۶ درصد افزایش در میزان جوانه‌زنی نشان داد ولی با افزایش بیشتر شوری همانند سایر ارقام درصد جوانه‌زنی آن کاهش یافت. افزایش جوانه‌زنی در غلظت‌های پایین نمک در سورگوم توسط زیدان و الزهرانی (۲۰۰۴) نیز گزارش شده است، بعضی از غلظت‌های نمک می‌تواند رشد محورهای جنینی را تحریک نماید، احتمالاً این تحریک به دلیل نفوذ پذیری بیشتر غشای سلولی در اثر جایگزینی Ca^{2+} توسط Na^+ باشد. بیشترین میزان افت در درصد جوانه زنی مربوط به رقم *Jumbo* معادل ۶۰٪ و کمترین آن مربوط به ارقام *KFS₂* و *KFS₃* معادل ۳۴/۴۵ درصد بود (شکل ۱). کاهش درصد جوانه‌زنی ارقام سورگوم در اثر شوری می‌تواند مربوط به افزایش فشار اسمزی محلول و در نتیجه عدم جذب کافی آب به منظور جوانه‌زنی از یک طرف و نفوذ Na^+ و Cl^- به داخل بافت بذری و ایجاد اختلال در متابولیسم سلول‌ها مخصوصاً فعالیت غشاهای سلولی و در نتیجه افزایش میزان نشت مواد درون سلولی به خارج از سلول از طرف دیگر باشد. اثرات نامطلوب شوری بر درصد جوانه‌زنی سورگوم در آزمایش‌های متعددی گزارش شده است (آلشما و همکاران، ۱۹۹۹؛ اسدیان و میاماتو، ۱۹۹۸؛ فرخ و همکاران، ۱۹۹۹؛ ایندولکار و مور، ۲۰۰۴؛ مالیوال و پالیوال، ۲۰۰۲؛ مس و هافمن، ۱۹۹۷ و رمدان و همکاران، ۲۰۰۱).

بعضی از غلظت‌های نمک می‌تواند رشد ریشچه را تحریک کند.

با افزایش شوری نسبت ریشچه به ساقچه در اغلب ارقام افزایش نشان داد. صرفنظر از برخی استثناءها رشد ریشچه نسبت به رشد ساقچه در اثر شوری کاهش کمتری نشان داد، این موضوع از نسبت بالای ریشچه به ساقچه در شرایط شور استنباط می‌شود. در شرایط شاهد بیشترین میزان نسبت ریشچه به ساقچه مربوط به رقم KFS_3 معادل $0/754$ بود، ولی با افزایش شوری ضمن ایجاد اختلاف معنی‌دار، عکس‌العمل‌های متفاوتی بین ارقام مشاهده شده و غالباً رقم KFS_1 و در آخرین سطح شوری رقم KFS_2 با $5/111$ بیشترین میزان را به‌خود اختصاص دادند (جدول ۴). افزایش نسبت ریشچه به ساقچه در اثر شوری در ارقام متحمل سورگوم توسط اسدیان و میاموتو (۱۹۹۸) گزارش شده است.

گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی با افزایش شوری در تمام ارقام افزایش ولی ضریب سرعت جوانه‌زنی کاهش نشان داد. رقم $Jumbo$ با $0/113$ روز افزایش در گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی از شرایط شاهد به آخرین سطح شوری کمترین میزان افزایش در این صفت را نشان داده و کمترین میزان کاهش در ضریب سرعت جوانه‌زنی (فقط $0/002$) را در همان شرایط به‌خود اختصاص داده است. در مقابل رقم KFS_1 بیشترین افزایش در گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی ($1/515$ روز) و بیشترین کاهش در ضریب سرعت جوانه‌زنی ($0/027$) با افزایش

این صفات افزایش و سپس در شوری‌های بالاتر کاهش یافتند. رقم $Speed\ feed$ در شرایط شاهد بیشترین طول ساقچه را نسبت به سایر ارقام نشان داده و این برتری را در اکثر سطوح شوری (به غیر از سطح 225 میلی‌مولار) حفظ کرد. کمترین طول ساقچه در سطوح مختلف شوری در ارقام متفاوتی حاصل شد که این امر نشان‌دهنده‌ی عکس‌العمل متفاوت ارقام در برابر شوری می‌باشد. کمترین میزان طول ساقچه در آخرین سطح شوری مربوط به رقم KFS_1 بود (شکل ۳). بیشترین طول ریشچه در شورهای پایین (75 و 150 میلی‌مولار) توسط همین رقم ایجاد شد، ولی با افزایش شوری، این برتری از بین رفته و در آخرین سطح شوری بیشترین طول ریشچه متعلق به رقم KFS_2 بود که بیشترین طول گیاهچه را نیز در این شرایط ایجاد نمود (شکل ۴). کاهش در رشد اجزای گیاهچه‌ی سورگوم در شرایط شور توسط اسدیان و میاموتو (۱۹۹۸) و فرح و همکاران (۱۹۹۹) نیز بیان شده است. در سطوح پایین شوری، رقم KFS_2 کمترین طول ساقچه و ریشچه را نشان داد ولی در سطوح شوری بالا رقم KFS_1 کمترین میزان این صفات را بخود اختصاص داد. در ارقام $Jumbo$ و KFS_1 و KFS_2 طول ریشچه با افزایش شوری به 75 میلی‌مولار، افزایش یافت که به‌دلیل افزایش سرعت رشد محورهای جنینی می‌تواند باشد ولی با افزایش شوری به بیش از این میزان، تیمار شاهد نسبت به تیمارهای شور از رشد بالاتری برخوردار شد. هاسون و پولجاکف (۱۹۹۹) نیز اعلام کرده‌اند که

شوری از شرایط شاهد به آخرین سطح شوری را نشان داده است (جدول ۴). با افزایش غلظت نمک ضریب سرعت جوانه‌زنی در تمام ارقام کاهش نشان داد و برعکس میزان گستره زمانی جوانه‌زنی افزایش یافت. کاهش میزان سرعت جوانه‌زنی و افزایش گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی در اثر شوری نتایج قبلی را تایید می‌کند. با کاهش ضریب سرعت جوانه‌زنی و افزایش گستره‌ی جوانه‌زنی ارقام به همان نسبت نیز درصد جوانه‌زنی ارقام تغییر یافته است. کاهش سرعت جوانه‌زنی در آزمایش‌های دیگر نیز گزارش شده است (آلشما و همکاران، ۱۹۹۹ و مالیوال و پالیوال، ۲۰۰۲). در این آزمایش رقم KFS_2 با این‌که در آخرین سطح شوری، وزن خشک گیاهچه‌ی کمتری نسبت به رقم $Speed$

$feed$ نشان داد ولی به دلیل داشتن بالاترین میزان نسبت ریشچه به ساقچه، بالاترین درصد جوانه‌زنی، افزایش کمتر گستره‌ی جوانه‌زنی و کاهش کمتر ضریب سرعت جوانه‌زنی، کمترین میزان افت درصد جوانه‌زنی و کمترین درصد افت در وزن خشک گیاهچه، به‌عنوان متحمل‌ترین رقم سورگوم و رقم KFS_1 به دلیل داشتن کمترین وزن خشک گیاهچه، بیشترین میزان افت وزن خشک گیاهچه، بالا بودن درصد افت جوانه‌زنی، افزایش زیاد گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی و کاهش زیاد ضریب سرعت جوانه‌زنی به‌عنوان حساس‌ترین رقم سورگوم در مرحله‌ی جوانه‌زنی انتخاب شدند.

جدول ۳- تجزیه واریانس صفات بررسی شده‌ی ارقام سورگوم علوفه‌ای در شرایط شور در مرحله‌ی جوانه‌زنی

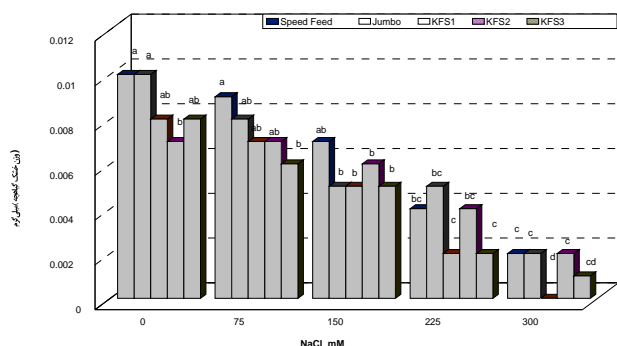
منابع تغییر	درجه آزادی	طول ریشچه	طول ساقچه	وزن خشک گیاهچه	درصد جوانه زنی	ساقه چه / ریشه چه	CVG	TSG
رقم	۴	۶/۱۵۳*	۵/۴۸۴**	۴/۴۰۵**	۹۵۷/۱۸۵**	۹/۴۰۵*	۳/۶۶۶**	۰/۴۷۶**
شوری	۴	۱۱۰/۷۹۲**	۳۰۹/۲۳۸**	۳۲/۲۳۰**	۵۰۶۵/۳۳۳**	۲۳/۷۰۱**	۳/۷۶۱**	۱/۹۷۵**
رقم*شوری	۱۶	۳/۷۲۹*	۲/۸۷۱**	۴/۹۹۷**	۱۰۳۶/۹۰۷**	۸/۰۱۹*	۳/۹۶۰**	۰/۲۹۶**
خطای آزمایش	۴۸	۲/۶۸۰	۱/۰۶۹	۱/۴۱۸	۱۰۵/۳۵۸	۲/۹۹۴	۱/۰۳۳	۰/۰۸۰
%CV		۹/۵۸	۶/۲۴	۱۲/۵۲	۱۲/۴۵	۹/۸۸	۱۵/۲۴	۷/۸۶

* و ** بترتیب اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪

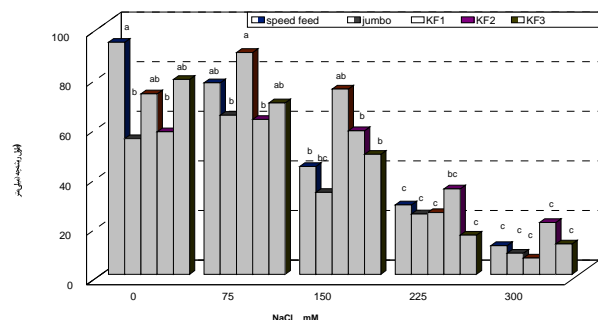
جدول ۴- مقایسه میانگین صفات مختلف ارقام سورگوم در شوری‌های مورد بررسی

شوری صفر			شوری ۷۵ میلی مولار NaCl			شوری ۱۵۰ میلی مولار NaCl			شوری ۲۲۵ میلی مولار NaCl			شوری ۳۰۰ میلی مولار NaCl			Speed Feed Jumbo KFS ₁ KFS ₂ KFS ₃
TSG	CVG	R/S	TSG	CVG	R/S	TSG	CVG	R/S	TSG	CVG	R/S	TSG	CVG	R/S	
۶/۶۸۱a	۰/۱۵۰a	۰/۱۲۰a	۶/۶۲۲a	۰/۱۴۸a	۰/۱۴۲a	۶/۸۷۱a	۰/۱۴۶a	۰/۱۷۹۶a	۶/۸۹۲b	۰/۱۴۵a	۲/۱۵۳b	۶/۸۲۴ab	۰/۱۳۸a	۲/۲۸۴fab	۷/۳۱۰b
۶/۷۱۴a	۰/۱۴۹a	۰/۴۲۵a	۶/۷۶۴a	۰/۱۶۵a	۰/۱۶۲a	۷/۰۵۲a	۰/۱۴۲a	۰/۱۶۵۱a	۷/۱۹۶b	۰/۱۳۹a	۱/۲۷۰b	۷/۱۹۶b	۰/۱۴۷a	۱/۴۷۹b	۶/۸۲۴b
۶/۷۱۷a	۰/۱۴۹a	۰/۵۸۳a	۶/۶۹۸a	۰/۱۴۹a	۱/۰۱۴a	۶/۸۴۳a	۰/۱۴۶a	۱/۸۳۲a	۷/۹۲۲a	۰/۱۲۷b	۸/۳۶۸a	۶/۸۴۳a	۰/۱۲۲b	۳/۱۹۸ab	۸/۲۳۲a
۶/۶۹۵a	۰/۱۴۹a	۰/۶۲۸a	۶/۶۸۴a	۰/۱۵۰a	۰/۸۲۳a	۶/۷۴۰a	۰/۱۴۸a	۲/۱۶۶a	۶/۷۴۰a	۰/۱۴۶a	۲/۰۵۱b	۶/۷۴۰a	۰/۱۳۸a	۵/۱۱۱a	۷/۲۷۶b
۶/۶۸۱a	۰/۱۵۰a	۰/۷۵۴a	۶/۷۲۹a	۰/۱۴۹a	۰/۸۸۴a	۶/۷۸۲a	۰/۱۴۷a	۰/۹۶۳a	۶/۸۶۸b	۰/۱۴۰a	۰/۸۶۸b	۶/۷۸۲a	۰/۱۲۴b	۴/۸۸۵a	۸/۰۸۹a

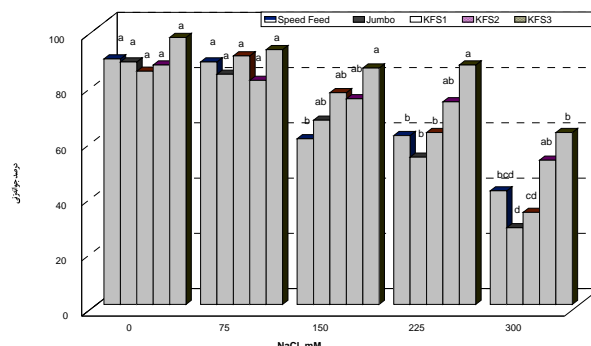
اعداد با حروف مشترک، فاقد اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ می‌باشند. R/S: نسبت ریشچه به ساقچه، CVG: ضریب سرعت جوانه‌زنی، TSG: گستره‌ی زمانی جوانه‌زنی

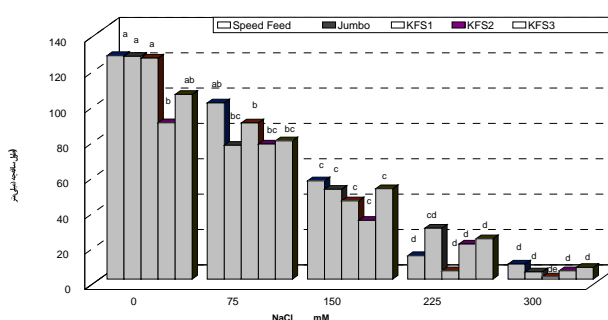
شکل ۲- اثر شوری بر روی وزن خشک گیاهچه ارقام سورگوم

شکل ۴- اثر شوری بر روی طول ریشه ارقام سورگوم

شکل ۱- اثر شوری بر درصد جوانه زنی ارقام سورگوم

شکل ۳- اثر شوری بر روی طول ساقه چه ارقام سورگوم

آخرین سطح شوری از بین رفتند (جدول ۶). کاهش ارتفاع سورگوم در اثر شوری توسط تعدادی از محققین نیز تایید شده است (امازالاگ، ۲۰۰۴ و زیدان و الزهرانی، ۲۰۰۴). کاهش ارتفاع بوته می‌تواند نتیجه‌ی کاهش رشد سلول در اثر شوری و کاهش تخصیص اسیمیلات به دلیل کاهش سطح فتوسنتز کننده به منظور رشد باشد (لاوچلی و اپستین، ۲۰۰۰).

رقم KFS_3 که از نظر ارتفاع بوته برترین رقم بود، به دلیل تعداد پنجه‌ی بیشتر در شرایط شور نیز وزن خشک ساقه‌ی بیشتری نیز نسبت به سایر ارقام در تمام سطوح شوری ایجاد نموده و اختلاف معنی‌داری با بقیه‌ی ارقام نشان داد، به همین ترتیب رقم KFS_2 که از نظر ارتفاع بوته جزو ارقام

تجزیه واریانس مشاهدات حاصل از اندازه‌گیری صفات در مرحله‌ی رشد گلخانه‌ای در جدول ۵ نشان داده شده است. با افزایش شوری ارتفاع بوته، سطح برگ، وزن خشک اندام‌های هوایی، ریشه، برگ، ساقه، تعداد برگ و تعداد پنجه کاهش یافته ولی نسبت ریشه به ساقه با افزایش شوری افزایش نشان می‌دهد (جدول ۶).

در شرایط شاهد رقم *Jumbo* بیشترین و رقم KFS_2 با $137/3$ سانتی‌متر کمترین ارتفاع بوته را داشت که منجر به ایجاد پایین‌ترین وزن خشک ساقه نیز شد. با اعمال تیمارهای شوری ارتفاع بوته در کلیه‌ی ارقام کاهش معنی‌داری یافته ولی رقم KFS_3 در تمام سطوح شوری برتر از بقیه‌ی ارقام بود. غیر از ارقام KFS_1 و KFS_3 بقیه‌ی ارقام در

شدید پتانسیل آماس سلولی می‌شود و رشد سلولی به‌خصوص سلول‌های برگ را مختل می‌کند، علایم سفید شدگی و کلروزیس در برگ‌ها ظاهر می‌شود که به تدریج گسترش یافته و نهایتاً منجر به ریزش برگ‌ها می‌شود، بنابراین کاهش عملکرد نه تنها به دلیل محدود شدن میزان فتوسنتز در اثر کاهش سطح برگ بلکه در اثر کاهش میزان وزن خشک برگ‌ها که نتیجه‌ی کوچک ماندن و ریزش آن‌ها است نیز می‌تواند باشد. بنابراین در این آزمایش کاهش سطح برگ و وزن برگ از دو مولفه‌ی مهم سطح تک‌تک برگ‌ها و مخصوصاً ریزش برگ‌ها متأثر شده است.

وزن خشک ریشه نیز در تمام ارقام با افزایش شوری کاهش یافت. رقم *Jumbo* در شوری صفر بیشترین وزن خشک ریشه را معادل ۲۴/۶۹ گرم بر بوته ایجاد نمود، این مطلب نشان می‌دهد که داشتن ریشه‌ی قوی منجر به داشتن اندام هوایی قوی نیز می‌شود. این برتری تا شوری ۱۵۰ میلی‌مولار وجود داشت ولی با افزایش شوری از این میزان، برتری از بین رفت ولی رقم *KFS₃* که در شوری‌های پایین نیز جزو ارقام برتر بود در اثر افزایش شوری این برتری را حفظ نموده، به طوری که در شوری‌های بالا به‌عنوان برترین رقم انتخاب گردید. رقم *KFS₂* نیز در تمام سطوح شوری کمترین میزان وزن خشک ریشه را با اختلاف معنی‌دار نسبت به سایر ارقام ایجاد نمود. بدین ترتیب ارقامی که در شرایط بدون شوری توانایی تولید وزن خشک ریشه‌ی بیشتری داشتند

ضعیف به‌شمار می‌رود در اکثر سطوح شوری کمترین وزن خشک ساقه را ایجاد نمود. در شرایط شاهد رقم *Jumbo* بالاترین وزن خشک ساقه معادل ۸/۴۴ گرم بر بوته را نشان داد که می‌تواند به دلیل تعداد پنجه‌ی زیاد و ارتفاع بوته‌ی بالا باشد (جدول ۶).

در شرایط شاهد رقم *Jumbo* با بیشترین سطح برگ معادل ۲۰۷۵ میلی‌متر مربع بر بوته بالاترین وزن خشک برگ را معادل ۱۴/۱۹ گرم بر بوته ایجاد و برتری معنی‌داری را در هر دو صفت نسبت به سایر ارقام نشان داد. با اعمال شوری، برتری این رقم در میزان سطح برگ و وزن خشک برگ به تدریج از بین رفت به طوری که در شوری ۷۵ میلی‌مولار این رقم بدون اختلاف معنی‌دار با رقم *KFS₃* از نظر سطح برگ و وزن خشک برگ نسبت به سایر ارقام برتر بوده ولی در شوری‌های بالاتر رقم *KFS₃* برتری کاملاً معنی‌دار خود را با سایر ارقام حفظ نمود. به همین ترتیب این برتری معنی‌دار رقم *KFS₃* در صفت وزن خشک برگ نیز در شوری بالاتر از ۱۵۰ میلی‌مولار مشاهده شد (جدول ۶). کاهش سطح و وزن برگ ارقام سورگوم در اثر شوری توسط یانگ و همکاران (۲۰۰۰)، نیز گزارش شده است. کاهش سطح و وزن برگ می‌تواند در اثر کلروزیس شدید در تمام برگ‌ها، ریزش برگ‌ها به دلیل مسمومیت Na^+ و کاهش رشد سلولی در اثر فراهم نبودن آستانه‌ی آماس سلولی باشد، چرا که شرایط شور ضمن کاهش پتانسیل آب برگ‌ها که منجر به کاهش

افزایش شوری می‌باشد. در تمام ارقام درصد افت وزن خشک ریشه به‌مراتب از درصد افت وزن خشک اندام هوایی کمتر بود.

از نظر وزن خشک اندام هوایی نیز رقم *Jumbo* با اختلاف معنی‌داری برتری خود را نسبت به سایر ارقام در سطوح شوری پایین حفظ نموده که به‌دلیل برتری صفات مورفولوژیک این رقم می‌تواند باشد. رقم *KFS₃* نیز برتری خود را مخصوصاً در سطوح بالای شوری افزایش داد که به‌دلیل وزن خشک ساقه و مخصوصاً وزن خشک برگ بالای این رقم است. به‌همین ترتیب ارقام *Speed feed* و *KFS₂* نیز در تمام سطوح شوری به‌دلیل داشتن پایین‌ترین وزن خشک ساقه و برگ، کمترین وزن خشک اندام هوایی را نشان دادند. در شرایط شاهد، بیشترین وزن خشک اندام‌هوایی مربوط به رقم *Jumbo* و کمترین وزن خشک اندام‌هوایی مربوط به رقم *Speed feed* هر دو با اختلاف معنی‌دار با سایر ارقام بود و در آخرین سطح شوری بیشترین وزن خشک اندام هوایی مربوط به رقم *KFS₃* بود (جدول ۶). کاهش در وزن خشک اندام‌های هوایی ارقام سورگوم در اثر افزایش شوری توسط راوسون و همکاران (۲۰۰۶) و لاوچلی و اپستین (۲۰۰۰) نیز تایید شده است.

بر اساس داده‌های جدول ۶، در تمام ارقام با ایجاد شرایط شور میزان ماده‌ی خشک به‌شدت کاهش یافت به‌طوری‌که با افزایش شوری به ۷۵ میلی‌مولار، بیشترین درصد افت در رقم *Speed feed* معادل ۷۴/۸۷٪ و کمترین آن در رقم

در سطوح مختلف شوری نیز این توانایی و برتری را حفظ کردند و ارقامی که در شرایط بدون شوری وزن خشک ریشه کمی داشتند، با اعمال تیمارهای شوری نیز کمترین وزن خشک ریشه را نشان دادند (جدول ۶).

با افزایش شوری، در تمام ارقام نسبت ریشه به ساقه افزایش نشان داد و رقم *Jumbo* با دارا بودن بیشترین وزن ریشه از نظر نسبت ریشه به ساقه نیز نسبت به سایر ارقام تا شوری ۱۵۰ میلی‌مولار برتر بوده ولی این برتری به‌دلیل کاهش وزن ریشه در شوری‌های بالاتر از بین رفته و رقم *KFS₃* برتری معنی‌داری نسبت به سایر ارقام نشان داد و به‌همین ترتیب رقم *KFS₂* نیز با دارا بودن وزن ریشه‌ی پایین، کمترین میزان نسبت ریشه به ساقه را در سطوح شوری بالا ایجاد نمود (جدول ۶). افزایش نسبت ریشه به ساقه در اثر شوری در سورگوم توسط سینها و همکاران (۲۰۰۶)، لاوچلی و اپستین (۲۰۰۰) و زیدان و الزهرانی (۲۰۰۴) نیز ذکر شده است. گزارش شده است که بخش ریشه‌ی گیاهان بسیار متحمل‌تر از بخش هوایی در برابر شوری است و افزایش شوری در محیط رشد، نسبت ریشه به ساقه را تغییر می‌دهد، بنابراین به احتمال زیاد این امر یک مکانیسم سازگاری در محیط‌های شور می‌باشد (اسنپ و شینان، ۲۰۰۲). به نظر می‌رسد که در این آزمایش نیز افزایش نسبت ریشه به ساقه در تمامی ارقام به‌دلیل کمتر تحت تاثیر قرار گرفتن رشد سلول‌های ریشه نسبت به سلول‌های اندام هوایی در برابر

صورت معنی‌دار افزایش یافت. در این سطح از شوری در بقیه‌ی ارقام مورد بررسی نسبت به این دو رقم از روز چهل و پنجم افت قابل توجهی را نشان داد. در شوری ۳۰۰ میلی مول روند توسعه‌ی سطح برگ رقم KFS_3 به‌آهستگی در کل دوره‌ی رشد ادامه داشت ولی توسعه‌ی برگی در سایر ارقام از روز چهل و پنجم روند نزولی یافته و نهایتاً متوقف گردید (شکل ۶). بدین ترتیب رقم *Jumbo* در شوری‌های پایین توسعه‌ی برگی بالا داشته ولی این توان در شوری‌های بالا از بین رفت. رقم KFS_3 در کلیه‌ی شرایط اعم از شاهد، شوری‌های پایین و بالا توانست سطح برگی جامعه‌ی خود را افزایش دهد که این موضوع به پتانسیل این گیاه در حفظ فشار تورمی سلول‌های برگ در شرایط شور و تداوم رشد سلول‌ها مربوط می‌گردد (راوسون و همکاران، ۲۰۰۶).

بر اساس محاسبات حاصل از داده‌های جدول ۶ بین صفات مورفولوژیک مورد مطالعه در این بررسی، حساس‌ترین صفت به شوری سطح برگ بود چرا که در آخرین سطح شوری بیشترین میزان افت سطح برگ نسبت به شاهد، در رقم *Jumbo* معادل ۱۰۰٪ و کمترین آن در رقم KFS_3 معادل ۸۹/۹۲٪ به‌دست آمد. رقم *Jumbo* در تمام صفات مورفولوژیک بیشترین درصد افت را در آخرین سطح شوری نسبت به شرایط شاهد، معادل ۱۰۰٪ نشان داد، کمترین میزان افت صفات در رقم KFS_3 به‌ترتیب ۸۳/۴۶٪ در وزن برگ، ۳۶/۹۷٪ در ارتفاع بوته، ۶۵/۷۴٪ در وزن خشک ریشه،

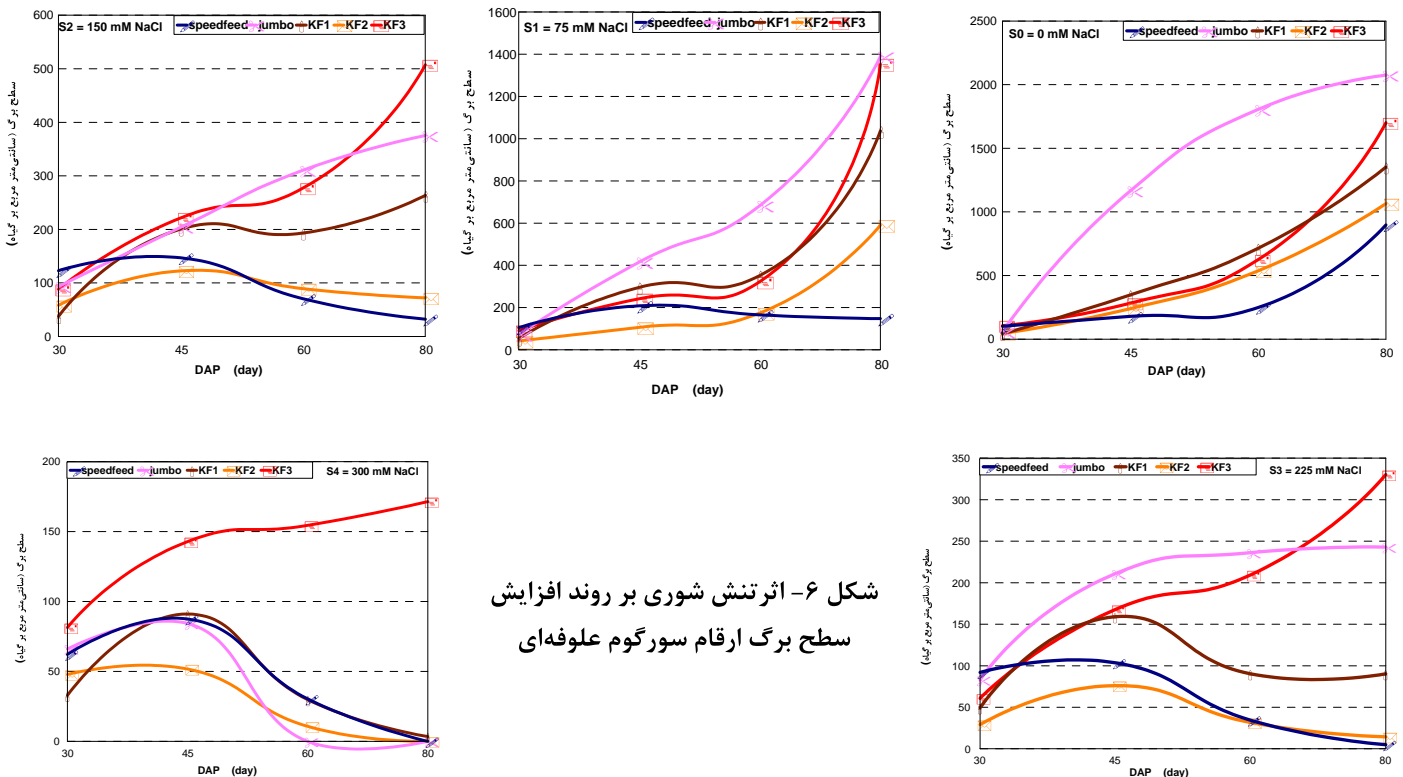
KFS_3 معادل ۲۰/۲۴٪ مشاهده شد. این درصد افت با افزایش شوری افزایش یافت. بیشترین میزان افت وزن خشک اندام هوایی در *Speed feed*، KFS_2 و *Jumbo* معادل ۱۰۰ درصد بود، یعنی این ارقام با افزایش شوری به ۳۰۰ میلی مولار توانایی تحمل خود را به شوری از دست داده و به‌تدریج پس از کلروزیس برگ‌ها و ریزش آن‌ها، ساقه‌ها نیز خشک شده و کل بوته‌ها از بین رفتند، ولی دو رقم KFS_1 و KFS_3 در این سطح از شوری با وجود افت بالای وزن خشک، توانستند سطح سبز خود را تا حدودی حفظ نمایند. این حفظ سطح سبز به صورت زندگی در حال سکون بوده و بوته‌ها رشد چندانی نداشتند، از این دو رقم، رقم KFS_3 نسبت به رقم KFS_1 تحمل بیشتری نشان داد به‌طوری‌که میزان افت وزن خشک آن معادل ۸۲/۵۶٪ در مقابل افت ۹۹/۲۴ درصدی رقم KFS_1 بود.

روند تغییرات توسعه‌ی برگی در ارقام مورد بررسی در شوری‌های مختلف نشان داد که در شرایط بدون شوری، رقم *Jumbo* در کل دوره‌ی رشد از توسعه‌ی برگی به‌مراتب بیشتر و رقم *Speed feed* توسعه‌ی برگی کمتری نسبت به سایر ارقام داشت. با افزایش شوری، توسعه‌ی برگی در تمام ارقام از روند کندتری برخوردار شد. با افزایش شوری به ۷۵ میلی مول اختلاف رقم *Jumbo* با سایر ارقام کاهش یافت و در شوری ۱۵۰ میلی مول توسعه‌ی برگی در رقم KFS_3 برتری نشان داد. در شوری ۲۲۵ میلی مول توسعه‌ی برگی در رقم KFS_3 نسبت به رقم *Jumbo* از روز شصت‌ام به

یارنیا. ارزیابی تحمل به شوری پنبه رقم سورگوم ...

در ۸۲/۵۶٪ در وزن خشک اندام هوایی و ۸۱/۴۸٪ در

وزن خشک ساقه وجود داشت.

شکل ۶- اثر تنش شوری بر روند افزایش سطح برگ ارقام سورگوم علوفه‌ای

جدول ۵- تجزیه واریانس اثر رقم و شوری صفات بررسی شده در ارقام سورگوم علوفه‌ای

وزن اندام هوایی	اندام هوایی/ریشه	وزن ریشه	وزن ساقه	وزن برگ	سطح برگ	ارتفاع گیاه	درجه آزادی	منابع تغییر
۲۰/۴	۰/۰۱۱	۵۲/۹	۳/۸	۶/۵۲	۴۲۳۸۷/۸	۱۶۳۳/۰۱*	۲	تکرار
۲۱۸/۸**	۰/۸۶۴*	۴۰۳/۵**	۲۰/۰**	۱۱۶/۵**	۲۹۴۱۳۲۱/۷**	۸۵۳۱/۹**	۴	رقم
۴۹۷۲/۶**	۱/۹۱۵**	۳۳۴۷/۱**	۹۷۵/۱**	۱۵۴۳/۶**	۴۳۲۶۷۸۰۶/۳**	۳۷۹۵۵/۹**	۴	شوری
۸۴/۷**	۰/۸۳۴*	۲۰۹/۹**	۵/۸*	۵۴/۶**	۹۱۹۵۰۶/۱**	۹۹۱/۴*	۱۶	رقم * شوری
۱۲/۰	۰/۲۴۰	۲۵/۵	۲/۶۹	۳/۵	۱۶۷۶۴۰/۵	۵۲۶/۴	۴۸	خطای آزمایش
۱۹/۸۶	۱۵/۶۸	۱۸/۸۵	۱۷/۴۰	۱۸/۷۹	۲۶/۱۶	۲۶/۶۴		%CV

* و ** بهترین اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪

نتیجه گیری

در تیمارهای شوری دارای وزن خشک گیاهچه، طول گیاهچه، طول ریشچه، درصد جوانه‌زنی و نسبت ریشچه به ساقچه‌ی بالاتری در مقایسه با سایر ارقام بودند. اختلاف ارقام در تحمل به شوری در مراحل رشدی بیشتر نمایان شد. با این‌که شوری

در بین ارقام سورگوم علوفه‌ای مورد بررسی از نظر تحمل به شوری تنوع وجود داشت. اختلاف در تحمل به شوری هم در مرحله‌ی جوانه‌زنی و هم در مراحل بعدی رشد دیده شد. ارقام متحمل

جوانه‌زنی تحمل مناسبی را نشان دادند، در مراحل بعدی رشد گیاه این ویژگی را نداشتند. حالت عکس این قضیه نیز وجود داشت. ترتیب تحمل تا حساسیت ارقام در مرحله‌ی جوانه‌زنی $KFS_1 > Jumbo > KFS_3 > Speed\ feed > KFS_2$ ولی این ترتیب در مرحله‌ی رشد به‌صورت $KFS_2 > Jumbo > KFS_1 > Speed\ feed > KFS_3$ مشاهده شد.

موجب کاهش ارتفاع گیاه، سطح برگ و وزن خشک بخش‌های مختلف ارقام سورگوم علوفه‌ای شد ولی میزان این صفات در ارقام متحمل در مرحله‌ی رشد بالاتر بود. حد شوری ممانعت کننده برای تعدادی از ارقام محدوده‌ی بیش از ۲۲۵ میلی‌مولار بود. ارتباط قوی بین مراحل جوانه‌زنی و رشد ارقام سورگوم علوفه‌ای دیده نشد چرا که برخی از ارقام که در مرحله‌ی

جدول ۶ - مقایسه میانگین صفات بررسی شده ارقام سورگوم علوفه‌ای در شوری‌های مختلف

شوری صفر							
نام رقم	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	سطح برگ (سانتی‌متر مربع)	وزن برگ (گرم بر بوته)	وزن ساقه (گرم بر بوته)	وزن ریشه (گرم بر بوته)	وزن اندام هوایی (گرم بر بوته)	نسبت ریشه به اندام هوایی
<i>Speed feed</i>	۱۵۳/۳ a	۸۹۸ d	۴/۵۴ d	۶/۷۹ b	۱۰/۶۹b	۱۱/۳۳ d	۰/۹۴۱ a
<i>Jumbo</i>	۱۵۶/۳ a	۲۰۷۵ a	۱۴/۱۹ a	۸/۴۴ a	۲۴/۶۹ a	۲۲/۶۲ a	۱/۰۸۸ a
<i>KFS₁</i>	۱۴۰/۷ a	۱۳۵۳ c	۸/۱۵ bc	۶/۲۹ bc	۱۰/۱۹b	۱۴/۴۴ bc	۰/۷۰۶a
<i>KFS₂</i>	۱۳۷/۳a	۱۰۶۵ cd	۶/۹۹ c	۵/۴۳ c	۸/۹۹ b	۱۲/۴۲ cd	۰/۰۶۸ a
<i>KFS₃</i>	۱۵۶/۰ a	۱۷۰۱ b	۸/۶۱ b	۷/۰۱ b	۸/۲۸ b	۱۵/۶۱ b	۰/۳۰۵ a
شوری ۷۵ میلی مولار NaCl							
<i>Speed feed</i>	۱۰۸/۳a	۱۴۷/۸ b	۱/۳۱۵ b	۱/۶۳۲ b	۲/۵۶۲ b	۲/۸۴۷ b	۰/۸۱۵b
<i>Jumbo</i>	۱۱۹/۰ a	۱۳۹۰ a	۷/۰۴۱ a	۵/۰۷۶ ab	۱۵/۲۶ a	۱۲/۱۲۰a	۱/۹۲۵ a
<i>KFS₁</i>	۱۲۱/۰a	۱۰۳۷ ab	۵/۰۰۷ ab	۳/۸۸۰ ab	۸/۴۹۹ ab	۸/۸۸۶ ab	۰/۸۸۰۳b
<i>KFS₂</i>	۹۲/۶۷ a	۵۹۰/۷ab	۳/۱۰۹ ab	۲/۹۹۵ ab	۳/۶۰ b	۶/۱۰۴ ab	۰/۷۶۶۸ b
<i>KFS₃</i>	۱۳۸/۳a	۱۳۵۴ a	۶/۷۴۶ a	۵/۷۰۸ a	۶/۸۸۶ ab	۱۲/۴۵ a	۰/۵۴۴۴ b
شوری ۱۵۰ میلی مولار NaCl							
<i>Speed feed</i>	۸۷/۶۷ab	۴/۳۲ a	۰/۴۴۵۳ b	۰/۷۶۳۰b	۱/۳۲۰b	۱/۲۰۸ b	۱/۳۲۷ab
<i>Jumbo</i>	۱۰۱/۰ab	۳۷۵/۳ a	۲/۴۷۵ab	۱/۷۷۲ab	۶/۳۹۳a	۴/۲۴۷ab	۱/۸۹۸ a
<i>KFS₁</i>	۸۹/۳۳ab	۲۶۳/۷a	۱/۹۹۲ab	۱/۷۲۴ab	۲/۸۶۷ab	۳/۷۱۶ ab	۰/۷۷۱۳b
<i>KFS₂</i>	۵۶/۶۷ b	۷۲/۲۷ a	۰/۴۸۴۷b	۰/۵۰۶۳ b	۱/۱۴۳b	۰/۹۹۰۷ b	۰/۸۰۶۵b
<i>KFS₃</i>	۱۲۱/۳ a	۵۰۷/۵a	۳/۴۷۷a	۳/۲۶۴ a	۳/۷۱۷ ab	۶/۷۴۱ a	۰/۵۵۳۵b
شوری ۲۲۵ میلی مولار NaCl							
<i>Speed feed</i>	۱۹/۳۳b	۴/۸۸۴ b	۰/۰۹۸۷a	۰/۲۲۰a	۰/۳۰۳ab	۰/۳۱۸۰b	۰/۳۱۸۲ab
<i>Jumbo</i>	۵۵/۳۳b	۲۴۲/۹ab	۱/۲۱۰a	۰/۸۰۱ a	۱/۶۳۱ab	۲/۰۱۱ab	۰/۶۵۱۶ ab
<i>KFS₁</i>	۴۷/۳۳b	۹۰/۳۸ab	۰/۷۸۸۰a	۰/۵۱۷ a	۰/۹۲۰۳ab	۱/۶۳۹ab	۰/۴۲۵۹ab
<i>KFS₂</i>	۲۰/۳۳b	۱۴/۴۰b	۰/۱۹۶۳a	۰/۲۷۷a	۰/۱۲۰۷ b	۰/۴۷۲۷b	۰/۰۸۵۴ b
<i>KFS₃</i>	۱۱۱/۷a	۳۳۰/۳ a	۲/۰۰۹a	۱/۸۴۰a	۳/۰۸۹a	۳/۸۴۹ a	۰/۸۰۷a
شوری ۳۰۰ میلی مول NaCl							
<i>Speed feed</i>	۰/۰۰b	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰a	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰۰b
<i>Jumbo</i>	۰/۰۰b	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰a	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰۰b
<i>KFS₁</i>	۱۸/۳۳b	۲/۴۱۷b	۰/۰۳۱a	۰/۰۷۹۷ a	۰/۰۸۴ b	۰/۱۱۰ a	۰/۲۵۴۷ab
<i>KFS₂</i>	۰/۰۰b	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰a	۰/۰۰b	۰/۰۰a	۰/۰۰۰b
<i>KFS₃</i>	۹۸/۳۳ a	۱۷۱/۴ a	۱/۴۲۴a	۱/۲۹۸ a	۲/۳۸۷ a	۲/۷۲۲ a	۰/۹۱۸۳a

منابع مورد استفاده

- ✓ Al-Shamma, A. M., H. K. Khrbeet, A. Okasa, and S. Saeed. 1999. Role of the hull and different levels of sodium chloride in the germination of some sorghum cultivars. *J. Agricultural and Water Resource Research*, 14 (3): 11- 24.
- ✓ G. N. Amazallag. 2004. Induced modification in reproductive traits of salt treated plants of *Sorghum bicolor* L. *Isr. J. Plant Sci.* 65 (1): 1- 8.
- ✓ Ashraf, M., T. McNeilly and A. D. Bradshaw. 2006. Selection and habitability of tolerance to sodium chloride in four forage species. *Crop Sci.* 227: 232- 234.
- ✓ Assadian, N. W. and S. Miyamoto. 1998. Salt effects on sorghum seedling emergence. *Agron. J.* 89: 710- 714.
- ✓ Dos Santos, C. C., D. F. De Oliviera, L. W. R. Alves, and D. A. S. Furtado. 2003. Effect of organic extracts associated with surfactant tween 80 on seed germination. *Cienc, Agrotec, Lavras.* 28 (2): 296- 299.
- ✓ El-Sharkawi, H. H. and F. M. Salama. 2004. Effects of drought and salinity on some growth contributing parameters in sorghum. *Plant Soil.* 66: 423- 433.
- ✓ Farah, M. A., M. F. Soliman and I. M. Antar. 1999. Seed germination and root growth of sorghum, corn and cotton seedlings as affected by soil text and salinity of irrigation water. *Agricultural Research Review.* 69 (4): 157- 169.
- ✓ Hasson, E. and A. Poljakoff- Mayber. 1999. Germination of pea seeds exposed to salinity stress. *Isr. J. Bot.* 49: 98- 104.
- ✓ S. A. H. Heidari. 1994. Variation in the sensivity of nodulation and nitrogen fixation to nitrate in annual medicago species. Ph.D. Thesis Adelide Univ. Australia. pp: 179.
- ✓ Indulkar, B. S. and S. D. More. 2004. Response if sorghum to phosphorus application in presence of chloride and sulphate salinity. *Current. Agric.* 8 (1-2): 81- 85.
- ✓ Lauchli, A. and E. Epstein. 2000. Plant responses to saline and sodic conditions. pp: 11- 117. New York.
- ✓ Maliwal, G. L. and K. U. Paliwal. 2002. Salt tolerance of some paddy, maize, sorghum, cotton and tobacco varieties at germination and early growth stage. *Agric Sci.* 18 (3): 147- 149.
- ✓ Mass, E. V. and G. J. Hoffman. 1997. Crop salt tolerance current assessment. *J. Irrig.* 113: 115- 134.
- ✓ G. R. Matukhin. 1963. Physiology of the adaptation of the cultivated plants to soil salinity. Pub. Rostov. Univ. in Russ.
- ✓ Ramadan, H. A., S. A. Al-Niemi, and Y. K. Al-Hadathi. 2001. Salinity and seed germination of corn, sorghum and soybean. *J. Agriv Sci. Iraq.* 12 (2): 97- 102.
- ✓ Rawson, H. M., M. J. Long and R. Munns. 2006. Growth and development in NaCl treated plants. I: Leaf Na⁺ and Cl⁻ concentration do not determine gas exchange of leaf blades in sorghum. *Aust. J. Plant Physiol.* 35: 519- 527.
- ✓ Redmann, R. E., M. Q. Qi and M. Belyk. 2005. Growth of sorghum varieties in response to soil salinity. *Can. J. Plant Sci.* 94: 797- 799.
- ✓ Sinha, A., R. S. Gupta and R. S. Rana. 2006. Effect of soil salinity and soil water availability on growth and chemical composition of *Sorghum halepense* L. *Plant Soil.* 125: 411- 416.
- ✓ Snapp, S. S. and C. Shennan. 2002. Effects of salinity on root growth and death dynamics of tomato (*Lycopersican esculentum* L.). *New Phytol.* 131: 71- 77.

- ✓ Yang, Y. W., R. J. Newton and F. R. Miller. 2000. Salinity tolerance in sorghum. I. Whole plant response to sodium chloride in *S. bicolor* and *S. halepense*. Crop Sci. 40: 775-781.
- ✓ Zidan, M. A. and H. S. Al-Zahrani. 2004. Effect of NaCl on the germination, growth and metabolic changes in sorghum. Pakistan. J. Scint. Indust. Res. 57 (12): 541- 543.